

ВЪ ТРАКІЯ И МАКЕДОНИЯ

Вѣтре буенъ, вѣтре непокоренъ,
искамъ като тебе да летя,
братъ да съмъ ти и да ме не спиратъ
никакви прегради по свѣта.

Нищо тебъ не спира. Днеска плувашъ
въ пѣната на бѣлата рѣка,
още не изжпалъ се, цѣлувашъ
свежата ракета на брѣга.

Викашъ: — Сбогомъ весела Марица, —
и следъ мигъ си въ буйнитѣ жита,
носишъ волни гласове на птици
и прегръщашъ цѣлата земя.

Искамъ като тебъ съсъ сили млади
да летя подъ бѣлгарския сводъ,
и да видя какъ сега се радва
моятъ скжпъ трудолюбивъ народъ.

Искамъ да съмъ искренъ и сърдеченъ,
братъ на мойтѣ братя по свѣта,
никакви прегради да не прѣчатъ
щомъ ржка протегне се къмъ братъ.

Кой посмѣ земята да разкжса,
кой издигна между насъ стени?
Та нали навсѣкжде едно сме:
родни братя — кой ни раздѣли?

Вѣтре буйни, вѣтре мой немирень,
като тебе днеска азъ летя,
братъ съмъ ти и никой ме не спира,
че отново свѣти свобода.

Азъ вървя въ земята хлѣбородна,
гдето волно плиска се Егей,
и на Македония свободна
викамъ свободно бѣлгарско — здравѣй!

Родень край на Кирилъ и Методий,
въ свойтѣ пазви ти ме приеми,
да дочуя словото на Климентъ
въ охридскитѣ весели води.